

МЕДІАОСВІТА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

Початок ХХІ-го століття характеризується прискоренням темпів розвитку всіх сфер життя і діяльності людини, переходом до інформаційного суспільства, діалогом культур, створенням єдиного освітнього простору.

Починаючи з 60-х років ХХ століття, у провідних країнах світу (Великобританія, США, Канада, Австралія, Франція, ФРН) у педагогіці сформувався специфічний напрям «медіаосвіта» (від англійського: *media education* і латинського: *media*). Він покликаний допомогти тим, хто навчається краще адаптуватися у світі медіа, опанувати мову засобів масової інформації і комунікації, уміти аналізувати отриману за допомогою медіа інформацію.

Медіаосвіта визначена ЮНЕСКО як пріоритетна галузь культурно-педагогічного розвитку ХХІ століття. Посилився інтерес до закордонних моделей медіаосвіти, до історії їх виникнення і розвитку. Погляд у минуле дозволяє, як відомо, побачити витоки того або іншого явища і майбутні перспективи.

У галузі медіаосвіти Німеччина є одним зі світових лідерів. Сьогодні у ФРН діє декілька крупних асоціацій медіаосвіти, активно працюють: ініціатива «Школи – в мережу!» (Schulen ans Netz), а також освітні сервери: Німецький освітній сервер (Deutscher Bildungs-Server), „SchulWeb“, сервери для викладачів і учнів „Lehrer-online“, „Lo-net“, „Primolo“, „Lizzynet“, „Leanet“ та ін. Медіаосвіта інтенсивно розвивається практично у всіх вищих навчальних закладах

У рамках медіаосвіти у ФРН на сучасному етапі використовуються:

- *комп'ютерні навчальні програми* (дозволяють індивідуалізувати і диференціювати освітній процес відповідно до здібностей і потреб конкретної

особи);

- *мультимедійні комп'ютерні презентації* (дозволяють формувати і розвивати аудіовізуальну грамотність; збільшують ефективність лекцій шляхом наочного викладу того або іншого важливого навчального матеріалу);

- *електронні лекції* (дозволяють формувати культуру спілкування з медіа, розвивають також уміння збирати, сприймати, розуміти, обробляти, перетворювати інформацію; вирішують проблему переповнених аудиторій).

Вирішення особистісних, комунікативних проблем студентів у ФРН відбувається шляхом активного використання дистанційних технологій, таких як:

- *пошук у мережі Інтернет* (розвиває здібності до критичного мислення, медійну компетентність – уміння не лише добути інформацію, але і критично оцінити і відібрати відповідну своїм потребам інформацію);

- *комунікація в мережі Інтернет* – чати, форуми, e-mail-проекти, міжнародні телекомунікаційні проекти, он-лайн і офф-лайн тьюторинги.

У Німеччині етап впровадження медіатехнологій стався набагато раніше ніж в Україні, і медіаосвіта розвивається швидше: від простого використання комп'ютерних програм і Інтернет германські медіапедагоги переходять до моделювання віртуального середовища і навчання у віртуальних університетах, досліджують переваги і недоліки використання інформаційних і дистанційних технологій в освіті, вплив сучасних медіа на людину, виявляють педагогічні проблеми. [2, с. 98]

Розуміння медіаосвіти німецькими дослідниками як напрям в педагогіці, з одного боку, і як процес розвитку особи за допомогою засобів масової комунікації (медіа) з метою розвитку комунікативних здібностей, критичного мислення, умінь сприйняття, інтерпретації, аналізу і оцінки медіатекстів, з іншого, дозволяє стверджувати про можливість використання досвіду педагогів ФРН у цієї галузі в Україні.

Література

1. Ахтамзян Н.А. Дискуссия в немецком обществе об образовательной политике Германии / Н.А. Ахтамзян // Педагогика. – 2003. – №2. – С. 67 – 74.
2. Писарева Л.И. Дидактические исследования в ФРГ / Л.И. Писарева // Педагогика. – 2003. – №8. – С. 96 – 102.
3. Худолеева Е.И. Преимущества и недостатки использования компьютера при решении педагогических проблем медиаобразования в ФРГ и в России / Е.И. Худолеева // Компьютерные учебные программы и инновации. – 2006. – № 7. – С. 152 – 157.